

Interesse i dette Forhold. Derfor mener Udvalgets Flertal at burde henvise dette Andragende til Justitsministerens og Indenrigsministerens nærmere Overveielse, og at henlede de to ærede Ministres Opmærksomhed paa hele dette Forhold, over hvilket der lyder Klager af samme Art fra flere Steder i Landet. — Fra Taarnby Sogneraad er der indgivet et Andragende, som findes omtalt under Nr. 11, og som gaar ud paa, at den kommunale Betsfatningsag maa blive fremmet. Dette er et Ønske, hvorom nærværende Udvalg tidligere har udtalt sig, men naar det er knyttet til denne Sag, vil efter Udvalgets Mening det heromhandlede Forhold ikke blive tilstrækkelig afhjulpet ved dets Opfyldelse. Forholdet i Taarnby Sogn er nemlig det, at den Del deraf, som ligger nærmest ved Kjøbenhavn, efterhaanden er bleven en Forstad af Kjøbenhavn. Dels er der flyttet mange Arbeidere fra selve Kjøbenhavn derud, dels er ogsaa den ene Fabrik efter den anden bleven opført derude, og Eierne af disse Fabrikker bo enten i Kjøbenhavn eller ere juridiske Personer, der altsaa slet ikke som saadanne skulle svare Formue- og Leilighedsafkat nogetsteds. Dette har medført en overordentlig Stigning af Taarnby Sogneraads Byrder, uden at det har faaet en tilsvarende Tilvæxt i velhavende eller blot nogenledes velhavende Statterydere. Det vil ses af de i Betænkningen anførte Tal, hvor overordentlig stærk Stigningen har været i de allerførste Aar. En retfærdig Ordning af den mellemkommunale Betsfatning vil naturligvis tilbørlig kunne afhjælpe dette; men forsaavidt enten Kjøbenhavnske Arbeidere bo i Taarnby Sogn eller de paagjældende Fabrikker eies af juridiske Personer, vil en Omordning af den mellemkommunale Betsfatning ikke være tilstrækkelig til at lindre derpaa, og derfor mener Udvalget, at det vistnok vilde være ønskeligt, om endel af Taarnby Sogn maatte betragtes som Forstad til Kjøbenhavn, saaledes at altsaa vel nærmest Sundbyerne kunde indbrages under Stadens Kommune. Alle disse Henvisninger ere jo imidlertid ikke Forslag til Beslutninger; man har ikke kunnet indlade sig paa Enkeltheder, Modaliteter derved, men man har, idet man foreslaar at henvise dette Andragende til Indenrigsministeren, ønsket, at dette Spørgsmaal maatte blive taget under Overveielse i Forbindelse med det, hvorom Sogneraadet andrager. — Under Nr. 14 findes omtalt tre Andragender om Lettelse af Afgang til at drive Drivaadsfisteri. Tidligere i denne Samling har der efter Indstilling fra Finantsudvalget været behandlet et Andragende, som gik i modsat Retning, idet det anbede over, at Afgang til at bruge Drivaad blev misbrugt, og opfordrede til at skærpe Bestemmelserne desangaaende. Maaske jeg her i Forbindelse med en Bemærkning, jeg tidligere har gjort, tør udtale, at det vistnok havde været ønskeligt, om begge disse Klasser af Andragender havde været henviste til samme Udvalg og kunde have været behand-

lede under Et. Naar forskellige andre Andragender have været henviste til Andragendeudvalget, medens de vistnok rettest burde have været henviste til Finantsudvalget, vilde det sikkert have været ønskeligt, om den, der har indbragt det af Finantsudvalget behandlede Andragende, vilde have opfordret den høitærede Formand til at henvise det til Andragendeudvalget. Derved kunde Sagen være bleven behandlet under Et, og Behandlingen i to Hold være undgaaet. Hvad der er utvivlsomt i dette Forhold, er, at Bestemmelserne i Loven af 9de Marts 1872 foranledige Misforstaaelse, saaledes at Domstolene paa forskellige Steder fortolke lignende eller aldeles tilsvarende Tilfælde paa forskellig Maade. Derved er der fremkommet en Uklarhed og Vasken i hele dette Forhold, som er dobbelt uheldig ved en saadan ny Foranstaltning som den, her er indført, og den er meget søkelig for de Vedkommende, den rammer, idet Drivaadefiskerne maa anskaffe deres Redskaber med en Bestofning af et Par Tusinde Kroner. Udvalget har ikke fundet Anledning til at udtale sig om, i hvilken Retning en Tydeliggjørelse af disse Bestemmelser burde gaa, om den burde gaa til den ene eller til den anden Side, eller om den maaske i nogle Tilfælde burde gaa til den ene, i nogle til den anden Side. Man har kun villet udtale Ønsket om, at Bestemmelserne i Loven af 9de Marts 1872 om Drivaads Benyttelse maa blive gjort saa tydelige, at enhver Tvivl om deres Anvendelse vil kunne afskrives, og at i Forbindelse dermed de Momenter, der ere fremførte, baade i disse Andragender og i Andragendet fra Strandhusene, maa blive taget under Overveielse ved Udarbejdelsen af den nye Fiskerilov. — Endelig er der af et Mindretal, nemlig det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjort Tilmelding angaaende Andragendet Nr. 15 fra 17 Beboere af Lønne Sogn, Ribe Amt angaaende Eiendoms- og Amtsforholdene ved Nymindegab; men herom skal jeg opsætte at ytre mig, indtil det ærede Medlem har udtalt sig.

Justitsministeren (Klein): Forinden jeg skal udtale mig med Hensyn til de enkelte Andragender, der af hele Udvalget eller af enkelte Dele af dette foreslaas henviste til Justitsministeren, vil jeg tillade mig at gjøre nogle mere almindelige Bemærkninger med Hensyn til den Vej, som man i de sidste Par Aar er kommet ind paa ved Behandlingen af Andragender, der indgives til Rigsdagen. Jeg forstaaer meget vel, hvorledes man kan have anset det for rigtigt at lade den Praxis udvikle sig under vor fri Forsatning, at der til Rigsdagen indgives forskellige Andragender af finantskielt Indhold, som da blive henviste til Finantsudvalget, og af Finantsudvalget med større eller mindre Ubeslægt, forsaavidt man mener, at Andragenderne egne sig dertil, henvises til Mini-